

Tele

PENSJONISTEN

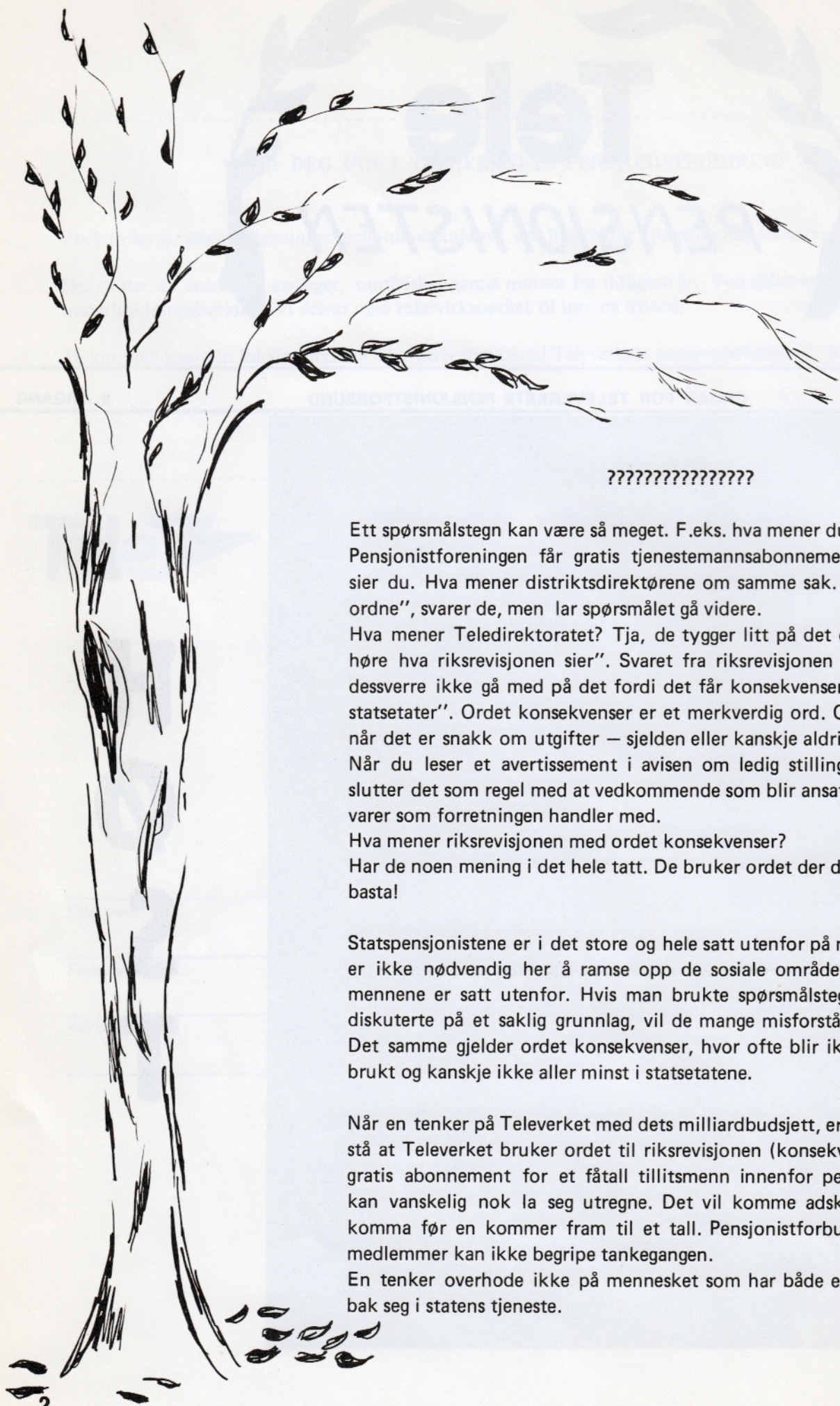
NR. 3 - 82

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

9. ÅRGANG

**H
Ø
S
T**

????????????????

Ett spørsmålstegn kan være så meget. F.eks. hva mener du om at tillitsmenn i Pensjonistforeningen får gratis tjenestemannsabonnement. "Det er klart", sier du. Hva mener distriktsdirektørene om samme sak. "Det kan vel la seg ordne", svarer de, men lar spørsmålet gå videre.

Hva mener Teledirektoratet? Tja, de tygger litt på det og så sier de "vi får høre hva riksrevisjonen sier". Svaret fra riksrevisjonen er følgende, vi kan dessverre ikke gå med på det fordi det får konsekvenser innenfor de øvrige statsetater". Ordet konsekvenser er et merkelig ord. Ordet brukes overalt når det er snakk om utgifter – sjelden eller kanskje aldri ellers brukes ordet. Når du leser et avertisement i avisen om ledig stilling i handelsbransjen, slutter det som regel med at vedkommende som blir ansatt vil få prosenter av varer som forretningen handler med.

Hva mener riksrevisjonen med ordet konsekvenser?

Har de noen mening i det hele tatt. De bruker ordet der det passer og dermed basta!

Statspensjonistene er i det store og hele satt utenfor på mange områder. Det er ikke nødvendig her å ramse opp de sosiale områder som statstjenestemennene er satt utenfor. Hvis man brukte spørsmålstegnet konsekvent og diskuterte på et saklig grunnlag, vil de mange misforståelser bli rettet opp. Det samme gjelder ordet konsekvenser, hvor ofte blir ikke dette ordet misbrukt og kanskje ikke aller minst i statsetatene.

Når en tenker på Televerket med dets milliardbudsjett, er det vanskelig å forstå at Televerket bruker ordet til riksrevisjonen (konsekvenser), utgiftene til gratis abonnement for et fåtall tillitsmenn innenfor pensjonistforeningene kan vanskelig nok la seg utregne. Det vil komme adskillige nuller bak et komma før en kommer fram til et tall. Pensjonistforbundets styre og dets medlemmer kan ikke begripe tankegangen.

En tenker overhode ikke på mennesket som har både en og to mannsaldre bak seg i statens tjeneste.

BOLIGBESKATNINGEN, DE ELDRE OG PENSJONISTENE

Vi har to slags skatt på boligeiendom, **eiendomsskatt** som bare gjelder et mindre antall kommuner, og det jeg vil kalle 2 1/2 %- skatten, etter en ligningstakst som vel i prinsippet skulle ligge på rundt 2/3 og en del mindre av salgstakst for eiendommen.

Pga. inflasjonen som har vært særlig kraftig de siste årene, ville det ofte forby seg selv å praktisere en slik regel. Det er tross alt en menneskerett å bo.

Oslo kommune som arbeider meget tungt, vil nå trolig øke sin eiendomsskatt vesentlig. Det første tallet som ble nevnt, var 150 %. Hvilket prosenttall kommunen vil legge seg på, vet en ennå ikke.

Samtidig blir det arbeidet med en regulering av 2 1/2 %-skatten for **alle** kommuner, både for helårsbolig og hytteeiendommer.

Det er gått mange år siden forrige regulering, og mange ligningstakster er svært lave i forhold til omsetningsverdien. Derfor er det nok grunn til engstelse for dem som har satset sin hardt beskattede inntekt på møysommelig å bygge opp et sted å bo, da alt var "billig", men også inntekten lav. Kjøleskap og andre hjelpemidler som i dag er uunnværlige, var den gang luksus.

Ikke for ingen ting mente **ligningssjefen** i min kommune for lenge siden at det egentlig var meningsløst å legge til lønnsinntekten en **konstruert** fordel av det å ha egen boligeiendom.

Forberedelsene til økingen av boligskatt viser hvor lett det kan bli å komme i et uføre for alle – de som ikke eier, må også betale – indirekte. Størst blir virkningen for dem med synkende eller sterkt redusert inntekt, ved fortsatt å opprettholde og **bygge ut** den delen av skattesystemet. Inflasjonen har jo hittil hatt et gode: Den har – så langt – mildnet virkningene av boligbeskatningen.

Uavhengig av de nevnte økinger som vi har i vente, forbereder regjeringen oss på en rask, **første øking** på 10–20 % (25 %?) av ligningstakstene.

For dem som har sin normale inntekt, vil det enda gå. Men for minstepensjonistene vil det vel oftest bli helt umulige forhold, uten subsidiering. Og hva koster ikke det kompliserte subsidiesystemet oss skatteyttere? Vi må kreve at samfunnets regelverk blir forenklet.

Ellers må vi punge ut mer etter hvert til **uproduktivt** arbeid, i en tid da levestandarden går nedover.

Hva så med de sterkt **misunte** statspensjonistene og andre med tilsvarende pensjoner?

Vi vet uten videre at mange vil få det langt vanskeligere etter hvert, på sin nedskårne inntekt, ved en økt boligbeskatning. Strøm-, parafin- og oljeregningene øker mer og mer, langt mer enn pensjonsbeløpene etter skatt.

Det offentlige må ha dekket sine utgifter. Men, la heller det lofte milliardbeløpet i mindre skatt bli sterkt redusert. Vi vil stå oss på det, såvisst ikke bare pensjonistene.

La Norges pensjonistforbund ta seg av saken og sørg for at de politiske partiene forstår alvoret.

Finn Deichmann-Johannessen

TIL KTTL'S PENSJONISTER

Hovedstyret har vedtatt at alle KTTL-pensjonister skal få tilsendt KTTL-bladet gratis fra 1. januar 1983.

Vi ber derfor om at dere sender eller ringer inn deres privatadresser til:

KTTL
Rådhusgata 4
OSLO 1
Tfn: (02) 42 32 53

innen 1. desember 1982.

Vi håper at pensjonistene våre skal få glede av bladet, og redaksjonen tar gjerne i mot stoff fra dere.

Med hilsen
KTTL

KOORDINERING NØDVENDIG TILSLUTNING TIL PENSJONISTKRAV

Legetjeneste, militære flyruter, boligproblemer – hovedsaker på møte i Vestfold Pensjonistforening

Foredraget ble holdt av Liv Stubberud

Hvis det er vilje til stede, kan mye bli gjort for å bedre forholdene for Forsvarets pensjonister. Befalsorganisasjonene er enige i at saker reist av pensjonistene selv, må ofres stor oppmerksomhet, og hvis vi går sammen, kan mange saker bli løst. Mange instanser må inn i bildet, men hovedansvaret ligger på FD/FO. Enkelte saker har Stortinget ansvaret for, men det er departementet som må bringe slike saker inn for Stortinget.

Velferdsrådet vil ta opp spørsmålet om militær legetjeneste for pensjonister, og adgang til å nytte Forsvarets flyruter. Luftforsvarets Pensjonistforening i Vestfold er kommet langt allerede. Den har fremmet en rekke saker, og jeg har tro på at kravene vil ha gjennomslagskraft. Men det må skje en koordinering av felles interesser.

Det var Liv Stubberud som sa dette på et møte som pensjonistforeningen arrangerte i Stavern nylig. Foreningen ble stiftet 5. mai i år.

I ordsiftet var det særlig 4 saksområder som ble drøftet:

- den militære legetjeneste og pensjonistene,
- adgang til å nytte militære flyruter, og rabatt på offentlige kommunikasjonsmidler,
- boligproblemer for pensjonert befall,
- anledning for Forsvarets pensjonister til å beholde sitt militære identitetskort.

Hovedtemaet på møtet var "Befalsorganisasjonene og pensjonistene" med innledningsforedrag av formannen i Befalens Fellesorganisasjon, Trond Tangen, og formannen i Norges Befalsforbund, Theodor Theodorsen. De ga begge sin tilslutning til krav som foreningen har reist for å bedre pensjonistenes totale situasjon.

Tangen pekte på at organisasjonene ikke har forhandlingsrett for pensjonistene, men de kan øve innflytelse på og påvirke avgjørelser når pensjonistenes kår skal fastsettes. BFO nedsatte i 1979 et utvalg for å utrede

på hvilken måte BFO best kan ivareta pensjonistenes interesser. Utvalget leverte sin innstilling i februar i år og listet 17 oppgaver som burde prioriteres. De fleste saker knytter seg til forskjellen mellom militær aldersgrense på 60 år, og vanlig aldersgrense på 67 år. Utvalget har også foreslått et eget pensjonistkontor under BFO for å følge opp sakene. Innstillingen er nå ute til uttalelse i de tilsluttede organisasjoner.

Å få løst alle saker som pensjonistene er opptatt av, må være en kontinuerlig prosess, som kan ta lang tid, mente Tangen. Det er egentlig få saker som er gjenstand for direkte forhandlinger med myndighetene. De fleste saker må søkes løst ved et samordnet og stadig press på de myndigheter som tar avgjørelsene. Vi har alle et ansvar – også pensjonistene selv. Derfor er også denne forening dannet, sluttet Tangen.

Theodorsen sa at Befalsforbundet har vært opptatt av pensjonistenes problemer i lang tid, men innrømmet at informasjon om hva som var gjort hadde vært mangelfull.

Statstjenestemannskartellet har et eget pensjonistutvalg, og det holdes årlige pensjonistkonferanser. Spørsmålet om oppjustering av pensjonsgrunnlaget ble tatt opp i 1974, men ble avvist av praktiske og tekniske årsaker.

Vi vil nå gå inn for å få avtalefestet forhandlingsrett for pensjonister. Dette skulle være mulig etter at Statens pensjonskasse nå er blitt overført fra Sosialdepartementet til Forbruker- og administrasjonsdepartementet.

Utvikling løper fra pensjonistene, mente Theodorsen. De får ikke følge med i lønnsutviklingen.

Pensjonene blir riktignok regulert, men i de senere år er topplønningene blitt hevet en rekke ganger uten at pensjonistene følger med. Befalsforbundet fremmet i fjor krav om at en som hadde vært pensjonist i 5 år skulle få hevet pensjonen med minst ett trinn, og pensjonist i 8 år med to trinn, uten å få gjennomslag for kravet.

Politikere er alltid vennlige og forståelsesfulle når de snakker med pensjonister, og gir gjerne klapp på skulderen. Det koster ingenting. Men når det gjelder konkrete tiltak som koster noe, er ikke velviljen noe å skyte av.

Det er positivt at pensjonistene har begynt å røre på seg. De kan selv være en pressgruppe overfor både organisasjonene og myndighetene. Det er de som best

Forts. neste side

Koordinering forts.

kjenner problemene og kan gjøre organisasjonene oppmerksomme på hvor skoen trykker.

Neste møte i Luftforsvarets Pensjonistforening blir holdt 13. oktober med forsvarsjefen som foredrags- holder, opplyste formannen, kaptein Arne Svendsen.□

Sakset fra Kartellnytt

PENSJONSFORHOLDENE I STATEN

Statstjenestemannskartellet,
v/formannen Albert Uglem.

Som tidligere statsansatt telekontrollør med pensjons- givende tjenstetid på 38 år og som uførepensjonist fra 1. november 1978, er jeg så fri at jeg tar meg lov til å komme med noen frimodige ytringer som gjelder pensjonsforholdene generelt for tidligere statsansatte.

I all min uvitenhet så har jeg alltid trodd at resultatet av normering og justeringsforhandlingene også har hatt gyldighet for de som allerede har gått av med en eller annen form for pensjon.

Etter siste lønns- og justeringsforhandlinger skrev jeg til Statens Pensjonskasse og mente at jeg hadde fått feil utregnet pensjon.

Stor ble derfor min forbauselse da jeg fikk til svar at det var min siste utbetalte lønning og daværende lønnstrinn som var utslagsgivende for min pensjon, og at en normering eller justering av min tidligere stilling ikke dannet noe grunnlag for en revisjon av pensjonen.

Derfor tillater jeg meg og si at slik som normerings- og justeringsoppgjørene nå foregår, så skader dette pensjonsforholdene for de pensjonerte i utilbørlig grad. Slik som forholdene har utviklet seg på grunn av de stadig tilbakevendende normerings- og justerings- oppgjør, så kan det nevnes at en som har hatt høyeste lønnstrinn innen sitt fagområde etter noen få år får sin pensjon etter laveste lønnstrinn i samme fag- gruppe, og det er den takken en sitter igjen med etter et langt og aktivt yrkesliv i en statsetat, og etter som jeg skjønner med Statens personaldirektørs vel- signelse.

Jeg har konferert med flere statsansatte om det oven- for nevnte og de er dypt rystet over at de ikke er kjent med de faktiske forhold. De har alle trodd at resultatene av normerings- og justeringsforhandling- ene også har omfattet dem i henhold til stillingen de hadde ved fratredelse.

Så vidt jeg vet, så har alle de jeg har snakket med opp- rettholdt sitt medlemskap i sine fagforbund, men det var ingen som visste hvem som var deres ansvar- lige kontaktorgan ovenfor deres tidligere arbeidsgiver, staten. Dessuten så var også Statens Pensjonskasses lover og bestemmelser svært lite kjent.

Personlig så tror jeg at svært mange pensjonister vil sette pris på om kartellformannen kan komme med noen kommentarer til det som her er nevnt ovenfor, og kanskje også si noen ord om den nye justerings- planen og dens eventuelle virkning på pensjonen for de statsansatte dersom planen blir virkeliggjort. På forhånd takk.

Med hilsen
Leif Wasenius

Kartellformannen Albert Uglem svarer: LOVVERKET SKAL NÅ REVIDERES

Jeg kan i prinsippet bekrefte at de eksempler du nevner er riktige. Bedringer som skjer i de yrkes- aktives vilkår får ikke tilbakevirkende kraft for de statsansatte som allerede er blitt pensjonister. Dette er en svakhet i pensjonslovens utforming, og for dette isolerte området er denne loven dårligere enn folke- trykdsloven.

Kartellet har gjennom mange år arbeidet med på hvilken måte man best kan ivareta statspensjonistenes interesser. Det er nå en utvikling på gang. Første mål- setting er å gjøre pensjonistenes vilkår til for- handlingsgjenstand — noe det hittil ikke har vært.

Første skritt i den retning var at loven om Statens Pensjonskasse og aldersgrenseloven ble overført fra Sosialdepartementet til Forbruker- og administra- sjonsdepartementet med virkning fra 1. januar i år.

Ved årets tariffoppgjør har vi krevd at det blir satt ned et partssammensatt utvalg som skal utarbeide forslag til revidering av lovverket. Dette arbeidet skal være avsluttet slik at endringsforslagene kan tas opp i forbindelse med forhandlingene om ny tariffavtale i 1982. Målsettingen i dette arbeidet tar sikte på å løse de problemer du reiser.

Til tross for de problemer vi har i forbindelse med årets oppgjør, er det grunn til å tro at vårt forslag blir imøtekommet.

Som en videre utvikling i Kartellets praktiske arbeid for pensjonistene, har pensjonistene allerede fått vedtaksfestet representasjon i Kartellets beslutnings- dyktige organer. Nettopp fordi de selv direkte skal være med i arbeidet for å ta vare på statspensjonist- enes interesser.□

LØNNSREGULATIV FOR STATENS TJENESTEMENN FRA 1. MAI 1982. REG. KODE 21

Det ordinære maksimale pensjonsgrunnlag svarer til lønnstrinn 27 (kr 162 681).

Gjelder fra 1. juli 1982

For faste grunnlag lik eller lavere enn lønnstrinn 27 er pensjongrunnlaget lik regulativlønnen (g).

For faste grunnlag høyere enn lønnstrinn 27 blir pensjongrunnlaget:

$$162\,681 + (g - 162\,681) / 3 \text{ (hvor } g \leq 246\,698)$$

Lønnstrinn	Reg. lønn	Pensjonsgrunnlag	Alderspensjon pr. år	Alderspensjon pr. mnd.
1	51 826	51 826	34 212	2 851
2	53 360	53 360	35 220	2 935
3	63 626	63 626	42 000	3 500
4	65 547	65 547	43 272	3 606
5	67 532	67 532	44 580	3 715
6	69 596	69 596	45 936	3 828
7	71 353	71 353	47 100	3 925
8	73 381	73 381	48 432	4 036
9	75 475	75 475	49 824	4 152
10	77 872	77 872	51 396	4 283
11	80 394	80 394	53 064	4 422
12	83 571	83 571	55 164	4 597
13	87 527	87 527	57 768	4 814
14	91 139	91 139	60 156	5 013
15	94 783	94 783	62 568	5 214
16	98 459	98 459	64 992	5 416
17	102 199	102 199	67 452	5 621
18	106 899	106 899	70 560	5 880
19	111 641	111 641	73 692	6 141
20	117 107	117 107	77 292	6 441
21	122 966	122 966	81 168	6 764
22	129 324	129 324	85 356	7 113
23	135 895	135 895	89 700	7 475
24	143 125	143 125	94 464	7 872
25	149 400	149 400	98 604	8 217
26	155 798	155 798	102 828	8 569
27	162 681	162 681	107 376	8 948
28	169 897	165 086	108 960	9 080
29	177 463	167 608	110 628	9 219
30	185 000	170 121	112 284	9 357
31	192 641	172 668	113 964	9 497
32	200 616	175 326	115 716	9 643
33	208 954	178 105	117 552	9 796
34	217 667	181 010	119 472	9 956
35	226 766	184 043	121 476	10 123
36	236 300	187 221	123 576	10 298
37	246 698	190 687	125 856	10 488

Statens Pensjonskasse august 1982

STATENS PENSJONSKASSE

SVARER ODD W. MATHISEN

Vi har mottatt kopi av Deres brev av 21/5 1982 til «Kartellnytt» (nr. 6).

Når det gjelder de to spørsmål De stiller til Statens Pensjonskasse, kan vi svare:

1) I lov av 28. juli 1949 om Statens Pensjonskasse (pensjonsloven) er fastsatt rettigheter og forpliktelser for Pensjonskassens medlemmer. Ved lov av 4. juni 1982, med ikrafttreden pr. 1/7 1982 er det foretatt visse endringer i pensjonsloven, bl.a. om pensjonsgrunnlaget (innskuddsgrunnlaget).

Vi inntar i dette brev de nye bestemmelser:

§ 11 skal lyde:

Arbeidstakerens pensjonsgrunnlag er den faste arbeidsinntekt for det arbeidsforhold som gir rett til medlemskap i Pensjonskassen. Ved tariffavtale mellom staten og tjenestemennenes hovedsammenslutninger kan det bestemmes at også annen fast arbeidsinntekt skal regnes med i pensjonsgrunnlaget.

Ved tariffavtale fastsettes videre pensjonsgrunnlaget for medlemmer som har varierende inntekter, hvilke tillegg til inntekten som skal regnes med og hvor lenge et medlem må ha hatt slikt tillegg for at det skal regnes med. For de arbeidstakergrupper som ikke omfattes av tariffavtaler inngått i medhold av lov om offentlige tjenestetvister av 18. juli 1958, fastsetter Pensjonskassen hvilken inntekt og tillegg til inntekten som skal regnes med i pensjonsgrunnlaget.

§ 12 oppheves.

§ 13 skal lyde:

Departementet kan i særlige tilfelle fastsette særskilte pensjonsgrunnlag.

Departementet kan for enkelte stillinger eller grupper av stillinger fastsette regulativer for pensjonsgrunnlaget.

§ 14 skal lyde:

Pensjonsgrunnlaget begrenses slik at den del av lønnen som overstiger lønnen etter lønnstrinn 27 i hovedlønnstabellen for stats-tilsatte bare medregnes med 1/3. Det tas ikke omsyn til lønn utover lønnen etter lønnstrinn 37 i samme lønnstabell.

I perioder hvor arbeidstakeren samtidig har hatt flere arbeidsforhold som hver for seg gir rett til medlemskap i Pensjonskassen, skal pensjonsgrunnlaget settes til summen av pensjonsgrunnlagene for de enkelte arbeidsforhold. Det samlede pensjonsgrunnlag begrenses etter bestemmelsene i første ledd.

§ 15 skal lyde:

Når en arbeidstaker har hatt arbeid med varierende arbeidstid, skal det ved pensjoneringen fastsettes et gjennomsnittlig pensjonsgrunnlag. Ved beregningen tas det hensyn til arbeidstiden i den enkelte periode og periodens varighet, sammenholdt med pensjonsgrunnlaget for heldagsstilling ved pensjoneringen og den samlede tjenestetid. Departementet gir nærmere regler om beregningsmåten.

Har en arbeidstaker tidligere hatt høyere pensjonsgrunnlag enn på pensjoneringstidspunktet og dette ikke skyldes en alminnelig lønnsregulering, skal det høyere grunnlag gjelde for tiden før grunnlaget gikk ned og resten av tiden regnes av grunnlaget ved pensjoneringen. Departementet kan fastsette vilkårene for at et mid-

lertidig høyere pensjonsgrunnlag skal få virkning for pensjonsberegningen.

Dersom en arbeidstaker har hatt et høyere grunnlag fordi han har hatt flere stillinger samtidig, skal det høyere grunnlag bare medregnes for det tidsrom dette var tilfelle. Tilsvarende gjelder en arbeidstaker som på pensjoneringstidspunktet har flere stillinger samtidig.

Er det foretatt en alminnelig regulering av løpende pensjoner etter at en arbeidstaker gikk over fra et høyere til et lavere samlet pensjonsgrunnlag, eller har fratrudd med rett til oppsatt pensjon etter § 24, skal det på pensjoneringstidspunktet foretas en tilsvarende regulering av de tidligere grunnlag som har betydning for pensjonsberegningen.

§ 16 skal lyde:

En arbeidstaker betaler innskott på 2 pst. av pensjonsgrunnlaget. I den tid et medlem har redusert lønn på grunn av permisjon, redusert arbeidstid eller andre forhold ved tjenesten, betales innskott bare av den reduserte lønn.

For Deres tilfelle vil dette si at pensjonen skal beregnes etter det grunnlag (lønnstrinn) De hadde ved pensjoneringen. Pensjonsinnskudd skal trekkes nå med 2% av den lønn De har for halv stilling.

2) Når det gjelder «... det juridisk holdbare i dette...» kan vi bare henvise til loven og til at det er Stortinget som fastsetter lovene.

Herman A. Knudtson
e.f.

Svein Osvik

Referat fra Statstjenestemannskartellet
Fra møtet 10. juni 1982

Pensjonistene og samfunnet

Stortingsrepresentant Kjell Bohlin holdt et foredrag om forskjellige sider ved dette å være pensjonist. Han kom inn på både de sosiale, personlige og økonomiske sider som preger overgangen fra et yrkesaktivt liv til pensjonisttilværelsen.

Følgende deltok i debatten:

Peter Eklo, Odd Korsmo, Gunnar Fredriksen

Kjell Bohlin kommenterte innleggene og oppsummerte.

Hans Øverby takket Bohlin for at han i en travel tid for Stortinget likevel hadde funnet plass for et besøk på kongressen.

Tariffoppgjøret 1982

Formannen, Albert Uglem, gav en bred redegjørelse for tariffoppgjøret 1982. Han kom inn på de økonomiske forutsetninger for inntektsoppgjøret, spesielt om bakgrunnen for Kartellets krav, lønnsutvikling for de statstilsatte i forhold til andre grupper og beskrev resultatet av forhandlingene. Han omtalte spesielt forholdene for pensjonistene og beklaget sterkt at det ikke hadde vært mulig å få gjennomslag for kravet om å heve pensjonsgrunnlaget, for pensjonisttilfeller som oppstod før 1. oktober 1981.

Følgende hadde ordet etter Uglems innledning:

Peter Eklo, Leif Wasenius, Helge Haug, Ragnar Thoresen, Johan Juul Fosse, Reidar Albertsen.

Følgende uttalelse ble enstemmig vedtatt:

Statstjenestemannskartellets konferanse for pensjonister i Statens Pensjonskasse, 1982, er blitt orientert om og har diskutert resultatet av tariffoppgjøret for statstilsatte pr. 1. mai 1982.

Statstjenestemannskartellet reiste bl.a. følgende krav for regulering av pensjoner i Statens Pensjonskasse:

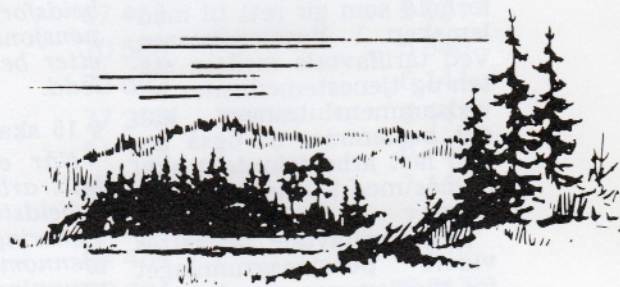
Pensjonister pensjonert før 1. oktober 1981 får sitt pensjonsgrunnlag regulert med ett lønnstrinn med virkning fra 1. oktober 1981.

Minstepensjonen endres fra lønnstrinn 10 til lønnstrinn 12.

Konferansen beklager meget sterkt at staten blankt har avvist dette rettmessige kravet. Bakgrunnen for kravet var at lønnstilleggene pr. 1. oktober 1981 var av generell karakter, og derfor også måtte få virkning for pensjonister som var pensjonert før denne dato. Vi må konstatere at Regjeringen ikke aksepterer at statspensjonistene forholdsvis skal ha den samme inntektsutvikling som grupper i samfunnet for øvrig. Statspensjonistene vil for de to siste årene ha en klart svakere inntektsutvikling enn de yrkesaktive, og derfor også en vesentlig nedgang i kjøpekraft. Dette er en situasjon som statspensjonistene ikke kan akseptere.

Konferansen vil derfor be om at Kartellet med alle midler arbeider for å få de politiske myndigheter til å endre holdning i denne saken, slik at de skjevheter som har oppstått kan rettes opp. Vårt krav er at pensjoner fra Statens Pensjonskasse reguleres i samsvar med lønnsutviklingen i staten.

Kontaktutvalget fikk fullmakt til å utpeke pensjonistrepresentanter til Kartellets representantskapsmøte og til Kartellkonferansen. □

«Ternernes sang»

God morgen sol mellem grønne lav!
ungdomssind i de dype dale,
smilet i deres mørke tale,
himlens guld på al jordens støv.

God morgen sol over kongeborg!
Venlig lokker du ud dens terner:
tænd i hvert bryst sma lyse stjerner –
tindre de klart i en natlig sorg.

Godmorgen sol over høje fjæld!
Lys på landet, sa vidt det redes,
at det sig rejser og toet stedes
for dagen hist i din varmes væld.

Bjørnstjerne Bjørnson

GLEDESMELDING

Ved elskverdig imøtekommenhet fra telesjef, Kåre Aarvik, kan vi innby telepensionistene til et uformelt samvær torsdag den 19. august d.å. kl 1200 i "Kår(e)stua" Kirkegaten 163 II etasje (Tjøsvalds-huset bak Kirken).

Vi har her fått et prektig møtested som er til stor ære for Televerket. Her kan vi legge planer for vårt arbeid i et hyggelig miljø med en kopp kaffe. Samme dag flytter også organisasjonene inn, så det blir litt av en merkedag.

Derfor – ta formiddagsturen til "Kår(e)stua" torsdag kl 1200 sitat slutt.

Men dagen opprant med regn og kuling fra sydvest, det riktig knaket i husene, så vi hadde ikke stor forventning til at det skulle bli mange som kom.

Men da uværet lettet ble vi gledelig overrasket, hele 22 telepensionister møtte opp, også noen fra distriktet. Og spør om de var begeistret for vår egen "Kår(e)stue"! Her hadde vi nå fått et sentralt sted, og en stue på 26 m².

Telepensionistene har etter nesten 4 års arbeid kunnet sette fot under eget bord, og nå går vi frimodig ut med en appell om at pensjonister over det hele land som enda ikke er kommet i gang, – de må ta fatt! Det viser seg at det er et sterkt behov for å komme sammen til byggende arbeid blant pensjonistene. Og med den goodwill som vi har møtt, har det bare vært hyggelig å arbeide.

Vi kan ta med endel bakgrunnstoff fra starten av Haugesund Telepensionistforening, som kom i stand etter initiativ fra Stavang-avdelingen. De gjorde henvendelse til det lokale Velferdsambandet om de kunne formidle en kontakt ved dannelse av en pensjonistforening.

På startmøte i Telemessa 11. oktober 1981 var det fram møtt 11 pensjonister som enstemmig gav sin tilslutning om å gå i gang.

Navnet på foreningen ble fastlagt, lovene vedtatt og ved valgene ble følgende styre valgt:

Formann Ole Samuelsen
Nestformann Jakob Larsen
Sekretær Nelly Lundberg
Kasserer Elisabeth Wold
Styremedlemmer Petra Kvindesland og
Leiv Knudsen.

Melding ble straks sendt forbundet, og like over nyttår gikk det et stort møte av stabelen i Telemessa, hvor blant andre forbundets formann, Terje Opsann var med. Vi ble da orientert om det arbeid som var gjort i Oslo, og om de mange steder i landet hvor en allerede var i full gang. Men et viktig motiv måtte en ha klart for seg, at skulle arbeide bli helt vellykket, måtte en ha et samlingssted. Og protokollen forteller at den 17. april 1981 gikk det brev fra telepensionistene til den lokale telesjef, om ønsket av et rom. Siden har vi vennskapelig purret på vårt ønske. Selv om vi visste om Haugesund teleområdes ekspansjon, så har vi måtte smøre oss med tålmodighet.

En ting var vi klar over, at så snart der var en anledning ville vi bli hørt og få et positivt svar på vår søknad.

Tidlig på året 1982 begynte vi å ane at noe var i gjære, først bare som et svakt rykte, men stadig flere ble klar over at nå holdt det på å skje noe.

Så endelig kom det avgjørende ord fra telesjef, Kåre Aarvik, nå er det i orden med rom for telepensionistene!

Og da er det ikke rart at vi sender brev til våre pensjonister med denne headline

GLEDESMELDING

Og dette ble bekreftet ved at det på en kald og gufsen høstdag mønstret 22 pensjonister fra by og bygd som på denne måte vil takke Televerket og da spesielt vår telesjef Kåre Aarvik.

HJERTELIG TAKK

Ole Samuelsen
Haugesund

Sakset fra Aftenposten 10.08.1982

ELDRE MÅ FÅ HA ET SELVSTENDIG LIV

Den to uker lange FN-konferansen om aldring er avsluttet. Bakgrunnen for konferansen er at eldre utgjør en stadig større andel av verdens befolkning, og at eldre og deres problemer derfor krever større oppmerksomhet både fra statlig og frivillig hold. Konferansens mål var å vedta en handlingsplan for hvordan deltagerlandene bør innrette sin eldreomsorg og aldringspolitikk i fremtiden. Etter en del uenighet og mange forsinkelser, ble planen ferdigbehandlet og de viktigste anbefalingene i planen er disse:

- Eldre bør hjelpes til å kunne leve selvstendig og bo i sitt eget nærmiljø så lenge som mulig, i stedet for å bli utestengt fra samfunnslivet.
- Beslutninger om eldre blir ofte tatt uten deres egen medvirkning. Dette må unngås, slik at eldre får større innflytelse på sitt eget liv.
- Befolkningen på alle alderstrinn bør informeres om hva aldringsprosessen innebærer, slik at en unngår fordommer og forenklede oppfatninger om eldre.
- Eldres bosituasjon er viktig for hvordan de kan fungere i dagliglivet. Møbler og annet utstyr tilpasset eldres behov kan forebygge skader og sykdommer, bedre deres mulighet til å komme seg ut, og forhindre at de må flytte på institusjon.
- Forskning og erfaring viser at det er mulig for eldre å bevare sin helse, og at fysisk og psykisk svekkelse ikke behøver å bli en automatisk følge av alderdom.
- Når eldre må innlegges på sykehus, bør behandlingen legges opp slik at de fortrest mulig blir rehabilitert og kan komme hjem igjen.
- For å unngå at eldre må bo på institusjon, bør staten støtte de familier som selv tar seg av sine eldre. Fordi kvinnenes rolle som omsorgstagere for de eldre er i ferd med å endres, må det oppfordres til at hele familien tar seg av denne oppgaven i fellesskap.
- Eldre som må bo på institusjon, bør ha forhold og muligheter som ligner mest mulig på det de er vant med hjemmefra, slik at deres behov, ønsker og privatliv blir respektert.
- Forholdene bør legges best mulig til rette for frivillige organisasjoner som driver eldreomsorg, slik at ikke statlige reguleringer vanskeliggjør deres virksomhet.
- Trygdesystemet bør utvikles, slik at trygden dekker alle nødvendige økonomiske behov hos eldre. Både eldres rett til å arbeide og deres rett til få gå av med pensjon må respekteres. Obligatorisk pensjonsalder bør ikke senkes bare de som selv ønsker å gå av tidligere, skal kunne gjøre det.
- Tiltak bør iverksettes for å hjelpe eldre å finne arbeid, og arbeidsgivere bør informeres om at eldre sitter inne med store ressurser og erfaring. Eldre må ikke diskrimineres i forhold til annen arbeidskraft.
- Eldre bør få en myk og gradvis overgang fra arbeidsliv til pensjonisttilværelse. Arbeidet bør gjøres lettere de siste år før pensjoneringen, og de eldre bør få informasjon om hva det innebærer å gå av med pensjon. □

SAKSET FRA FORSVARETS FORUM

Forsvarssjefen vil ha:
KONTAKTLEDD FOR PENSJONISTENE!

Forsvaret skal nå – både sentralt og lokalt – opprette kontaktledd med pensjonistspørsmål som spesielt ansvar. De skal fungere både som rådgivnings- og velferdsorganer og som bindeledd mellom pensjonistene og de militære sjefer. Det er forsvarssjefen selv, general Sverre Hamre, som har tatt initiativet og bedt de respektive generalinspektører sørge for at kontaktleddene blir oppnevnt senest innen utløpet av januar neste år.

I sitt notat sier general Hamre at han er sterkt opptatt av de vilkår som Forsvarets pensjonister blir budt, særlig befalspensjonistene som har tjent Forsvaret i hele sitt voksne liv og deretter – som følge av det yrket de har valgt – tvinges til en tidligere avskjed enn de fleste.

Han peker også på den kontakt med våre pensjonister som nå er etablert gjennom Forsvarets Forum, og ber generalinspektørene utnytte denne mulighet til å nå sine pensjonister med informasjon. □

FÅR PENSJONISTENE BEHOLDE SITT I-KORT?

Spørsmålet om å la befal som går av med pensjon, få beholde sitt identitetskort vil bli avgjort i nær fremtid, opplyste orl.kapt. R. Grinde, FO, på møte i Luftforsvarets Pensjonistforening i Vestfold nylig.

FO har ingen sikkerhetsmessige betenkeligheter og vil legge saken fram for departementet med det første.

For pensjonistene kan det ha stor betydning å få beholde I-kortet. De vil da fortsatt kunne få 30 % moderasjon på Statens kommunikasjonsmidler fram til de er 67 år. Fra da av vil de få 50 % moderasjon. Over forsvarsbudsjettet blir det nå bevilget over 32 millioner årlig til dekning av moderasjon for vernepliktige og befal i tjeneste, og noen få hundre tusen kroner i tillegg som en honnør til Forsvarets veteraner, burde ikke være vanskelig å få gjennomført.

Med identitetskortet vil det også være lettere for de pensjonister som ønsker det, å opprettholde kontakten med sin forsvarsgren og tidligere tjenestesteder.

FO mener at pensjonister ikke skal stå i noen særstilling i forhold til befal i tjeneste og legger stor vekt på at de skal få beholde sine I-kort.

Televerkets Pensjonistforbund har reist ovennevnte sak for Televerkets militærkontor våren 1982. Det er en viktig sak for pensjonistene i Televerket at de kan ha kontakt med sine forhenværende kolleger i verket.

Vi er av samme oppfatning som FO at de skal få beholde sine I-kort og ikke stå i noen særstilling i forhold til de som er i tjeneste.

Temo

SOMMER, VINTER

Når våren nærmer seg ser pensjonistene fram til sommeren. En sommer med sol og opplevelser, besøk til slektninger og venner, turer med alle vennene i Pensjonistforeningen og de opplevelser som følger med.

I 1982 har vi hatt alle tiders vær. Varme har vi hatt, helsen har vært prima – med den følger også godt humør.

Alle vi som har vært med på de arrangementer som foreningen har arrangert, føler med de som av en annen grunn har måttet holde seg borte. Vi eldre er mer følsomme slik. Vi prater om dem, vi føler med dem og håper på god helse og at de snart må komme tilbake til venneflokket.

Vårt forbund har i dag 15 foreninger i landet fra Kristiansand i sør til Narvik i nord. Styrene i samtlige gjør hva de kan for å skape hygge og trivsel når høst og vinter setter inn. Det arrangeres hyggetreff med underholdning, servering, og kanskje en liten bingo til slutt.

Jeg vet at medlemmene setter pris på disse møtene. De har så mangt å snakke om. Pussige opplevelser de har hatt siden sist, barnebarn osv. Vi eldre, har jeg lagt merke til, er mer åpne i sinn. Jeg håper at vinterhalvåret for hver især blir slik at vi også kan se tilbake på vinterhalvåret 1982–83 med glede!

Temo

AKTUELT

Når vi står foran sesongen høst–vinter 1982–83, så tenker vel de fleste styrer på hvordan skal vi aktivisere medlemmene våre. I Norge har vi flere opplysningsforbund som driver sin virksomhet på mange områder. For å nevne ett har vi AOF med en landsomfattende virksomhet. De har filialer i alle byer i landet med dyktige lærerkrefter på alle områder. Bare for å nevne noen områder, særlig for eldre mennesker. F.eks. språk, porselensmaling, broderi, treskjæring, lærplastikk osv. osv. Jeg vil oppfordre alle styrer i pensjonistforeningene om å henvende seg til AOF på stedet. Få tak i brosjyrer! De er behjelpelige med å sette i gang kurs nesten så og si på alle felter.

Gå i gang og aktiviser medlemmene!

Temo

Sakset fra Aftenposten 10.8.82

Norsk inntrykk etter aldringskonferansen:

Mye informasjon, men få nye ideer

— FN's Verdenskonferanse om Aldring har gitt oss mye informasjon om hvordan andre land organiserer sin eldreomsorg, men vi har bare i begrenset utstrekning fått konkrete nye ideer om hvordan vi kan bedre vår egen politikk i eldrespørsmål. Konferansen har understreket at ulikheten mellom i-land og u-land er stor på dette området, og foreløpig er det et åpent spørsmål på hvilke måter disse to typer land kan ha noe nyttig å tilføre hverandre. Dette uttaler lederen for den norske delegasjonen på aldringskonferansen, avdelingsdirektør Petter Drefvelin, i Sosialdepartementet, til Aftenposten.

Han påpeker at det mest fruktbare for den norske delegasjonen var å lytte til de erfaringer som er gjort i land som ligner Norge kulturelt, økonomisk og politisk.

Betyr dette at den norske eldreomsorg er så bra at man overhodet ikke kan lære noe av andres, og spesielt u-landenes erfaringer.

Høy standard

Norge og de andre nordiske land har en høy standard på sine tjenester og institusjoner for eldre. Men det finnes mangler også i norsk eldreomsorg. Vi har problemer med eldre som føler seg isolert i større byer, og vi har ikke god nok formidling av tjenester for eldre i grisgrendte strøk. Det er behov for større kontakt mellom generasjonene, og vi trenger en større mobilisering av nærmiljøet og frivillige organisasjoner i arbeidet for eldre. En del av vår tjeneste trenger å utbygges bedre, deriblant primærhelse-tjenesten og sykehjemskapasiteten.

Det vi eventuelt kan lære av u-landene er å få de eldre bedre integrert i samfunnet. U-landene har på konferansen pekt på at de industrialiserte landene isolerer sine eldre utenfor familien og på institusjoner, og at vi ikke lar denne gruppen få delta i samfunnslivet. Dette er også problemer som vi må arbeide med i vår politikk for eldre, sier Drefvelin.

Er den norske delegasjonen fornøyd med den handlingsplan som ble vedtatt på konferansen?

Handlingsplanen inneholder en rekke hovedprinsipper om aldringssspørsmål som det er enighet om i alle deltagerlandene. Fordi vi var nødt til å gi planen et innhold som skulle passe land på alle utviklingstrinn, er

den blitt meget generell. Det ble derimot utarbeidet regionale handlingsplaner før konferansen, og disse er langt mer konkrete i sine anbefalinger om hva som bør gjøres.

Hvordan kan en sikre at tiltakene som er foreslått i handlingsplanen, blir fulgt opp på en mest mulig effektiv måte?

Oppfølgingen må først og fremst settes i verk av det enkelte land. Fordi det er store forskjeller i landenes forutsetninger for å gjennomføre tiltakene, vil handlingsplanen for noen bare være en ønskeliste. FN har påtatt seg å bidra spesielt til at planen gjennomføres i de fattige landene, men det er ennå noe uklart hvordan dette skal skje.

Grundig

Den norske delegasjonslederen mener at det gikk med svært mye tid til institusjonelle, politiske og prosedyremessige spørsmål på konferansen, men understreker at dette er vanlig på de fleste konferanser med så mange deltagerland.

Eldreomsorg og aldringsproblemer har allikevel fått grundig behandling i forbindelse med konferansen. Det er nedlagt et stort forberedende arbeid før konferansen, faglige undersøkelser er utført, og regionale handlingsplaner og nasjonale rapporter utarbeidet. Som følge av at denne konferansen er blitt holdt, er nasjonene blitt mer oppmerksomme på aldringsproblemer, og fokuseringen på slike spørsmål er nå langt større enn om vi ikke hadde hatt en slik konferanse. I tillegg har de enkelte delegasjoners fagfolk utvekslet informasjon, på individuell basis, noe som også har en positiv effekt på arbeidet for eldreomsorg. □

— Ikke hyl slik er du snill, Hjørdis, jeg prøver å få sove, skjønner du.

Sakset fra administrasjonsrundskriv A 13/82

ILLEGAL VIRKSOMHET I TELEVERKET UNDER OKKUPASJONEN

I "Telegrafverkets historie", som ble utgitt til etatens hundreårsjubileum i 1955, er forholdene under krigen viet en meget beskjedent plass. Bare 3—4 sider behandler direkte de problemer som etaten var utsatt for under den tyske okkupasjon.

Selv om forfatteren — professor Th. Rafto — utvilsomt har maktet å gi en god karakteristikk på disse få sider, kan fremstillingen umulig sies å være dekkende for etatens forhold i denne dramatiske periode. I særdeleshet kommer holdninger og handlinger fra personalets side lite til sin rett.

En del opplysninger har vært underkastet hemmelighetsstempel også i en årrekke etter krigen, men er nå friggitt for vanlig omtale. Den etterretningstjeneste som flere militære instanser etablerte i det okkuperte Norge med samband til Sverige eller England, kan dermed komme med, en virksomhet hvor radioutdannede personale i Televerket spilte en ikke ubetydelig rolle.

Men også de mer dagligdagse problemer som etatens personale møtte, de kontroverser som oppsto på arbeidsplassene og den holdning som ble vist har krav på omtale. I en sannferdig beretning må man også gi plass for mangel på holdning og for andre negative sider som Televerket og dets tilsatte ikke gikk fri for.

Da begivenhetene nå ligger ca. 40 år tilbake i tiden, er utvilsomt mange av dem som hadde noe å berette, gått bort, og for hvert år faller flere fra. Det haster derfor om man skal få samlet slike opplysninger, som kan bidra til å kaste lys over etatens situasjon og innsats under okkupasjonen.

Teknisk sjef i Sør teledistrikt, Einar Johansen, har i forbindelse med avskjedssøknad påtatt seg å stå for innsamling av et slikt materiale. Man ber om at alle som kan tenke seg å levere bidrag, gir melding til ham for nærmere avtale om et samarbeid.

Brev kan sendes hans private adresse: Riksvegen 81 Hisøy, 4800 ARENDAL eller til adresse Televerket, Sør distrikt — Postboks 128 ARENDAL 4801.

Telefonbeskjed kan gis privat (041) 20304 eller til Sør teledistrikt, Sekretariatet (041) 25100—138.

Teledirektoratet ber om at denne henstillingen blir gjort kjent også for pensjonister som måtte ha kjennskap til illegal virksomhet i Televerket under okkupasjonen, og for avdøde tjenestemenns pårørende som måtte ha slikt kjennskap.□

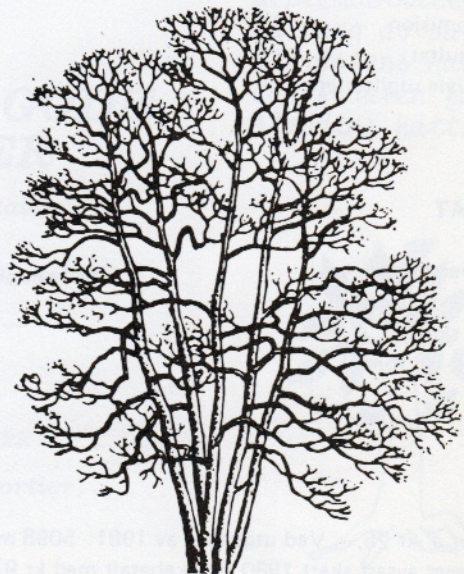
ANGÅENDE ILLEGAL VIRKSOMHET I TELEVERKET UNDER OKKUPASJONEN 1940—1945

Som dere ser har Teledirektoratet sendt ut sirkulære angående den illegale virksomhet personalet har drevet under okkupasjonen 1940—1945. Vi oversender sirkulære fra Teledirektoratet hvorav det tydelig framgår en henstilling til pensjonistene som har opplevd okkupasjonen på kroppen under hele krigsperioden. Saken er i aller høyeste grad viktig, idet personalets virksomhet ikke har fått den omtale i Televerkets 100 års beretning som den bør og skal ha.

Vi sender Teledirektoratets sirk. om saken og oppfordrer herved foreningene til å være behjelpelig med å få en så fyldestgjørende omtale om den illegale virksomhet som er drevet fra den enkelte tjenestemann(kvinne) eller forening.

Vi håper at pensjonistforeningene vil gjøre alt for saken. Merk dere navn og adresse på vedkommende som har påtatt seg dette arbeid.

Temo

Utdrag av regnskapet 1981 for A/L Telesalgslaget

UTDRAG AV BALANSEKONTO VED ÅRETS UTGANG

PASSIVA:	1981	1980
Spareinnskudd	30 783 862	24 588 457
Andelskapital 1)	127 450	112 225
Egenkapital	1 266 896	681 228
Kortsiktig gjeld	<u>690 651</u>	<u>747 639</u>
	32 868 859	26 129 549
AKTIVA:		
Utlån	24 281 031	17 919 351
Utestående kjøpekortgjeld	1 107 864	1 143 079
Innskudd i bank	7 154 964	6 793 119
Varebeholdning, butikken	302 000	260 000
Andre eiendeler	<u>25 000</u>	<u>14 000</u>
	32 868 859	26 129 549

UTDRAG FRA RESULTATREGNSKAPET

Spare- og lånekassen

Renter av utlån	2 656 678	2 062 217
Andre renteinntekter	687 031	451 644
Kjøpekortbonus og div. inntekter	<u>208 815</u>	<u>205 575</u>
Sum inntekter	3 552 524	2 719 436
Renter til sparerne	2 318 231	1 798 420
Lønn, sosialkostn., m.v.	<u>537 176</u>	<u>497 239</u>
Sum utgifter	<u>2 855 407</u> 697 117	<u>2 295 659</u> 423 777

Butikkene		
Varesalg	2 217 441	1 888 146
– innkjøpspris	<u>1 774 922</u>	<u>1 557 985</u>
Salgsinntekt	442 519	330 161
Tippekommisjon	<u>28 233</u>	<u>25 817</u>
Brutto resultat	<u>470 752</u>	<u>355 978</u>
Lønn, sosiale utgifter etc.	<u>460 702</u> 10 050	<u>355 583</u> 395

RESULTAT

Samlet overskudd	707 167	424 172
Avsatt til avskrivninger	169 000	223 909
Avsatt til skatt 2)	<u>÷ 47 501</u>	<u>166 426</u> 390 335
Overskudd (til fonds)	585 668	33 837

1) Andeler a' kr 25,-. Ved utgangen av 1981: 5098 medlemmer.

2) For meget avsatt skatt 1980 tilbakebetalt med kr 97 501,-.

Telepensionistenes sang

Mel.: At far min kunne gjera.

Vi telepensionister
vi synger glad vår sang,
og ingen av oss trist er
når sangen er i gang.
Vi flyr mot Himmelsaler
når tonen høyt vil gå,
og selv om tonen daler,
så er vi i det blå.

Vi prøver holde gleden
så fast som det går an,
og styrke samværs kjeden
ved glad å gå i spann.

Vi møtes og vi reiser
så ofte som vi vil.
På festene vi spleiser.
Det hører også til.

Vi gjerne drar til syden,
men også Vesterland,
og dertil sant for dyden
vårt hjerte står i brann
ved Midnattsolens luer,
for landet vårt her nord
og hjemmets lune stuer,
hvor fra vi tar om bord.

Vi gleder oss over livet,
det beste som vi har —
og tar det store hivet
for bli til innsats klar.
Men passer på som smeden
at intet støter til
når krefter, lyst og gleden
skal spille livets spill.

Ja det er sangen våres
i aftensol og høst.
Vi vet nok at vi åres,
men har den store trøst
at sangen oss forynger,
og samvær det er bra.
Når ingen sorger tynger,
da er vi frisk og gla'.

J. Stabell-Hansen

Da jeg til byen kom, begynte jeg straks å se meg om etter en kondisjon hos en 1. klasses person. Fikk fart i "Svært" i en fei og snart fant jeg en utpå Drammensvei nr. 18, 4. etasje,, 15 kroner måneden i gasje. Men jeg ble i denne manesje kun i 4 dager, for frua maste så skrekkelig og var ufordragelig. Og skjønt jeg kjaste, hang trutt og stadig i så gikk hu der og maste og var ufordragelig. Det værste var at frua hu tiltalte meg fort vekk du. Men frøken er da jeg ennu for slik ei pynteku. Så jeg sa nei, kom ikke her og dus med meg, for da min venn, duser jeg igjen. Nå frua blei som nykokt hummer og lufta blei så artig lummer. Med kommoden min jeg dro til herskap nummer to.

DEN GODE TALER

Den gode taler tar aldri til takke bare med kunsten å stå der og snakke — da selve poenget ved det han sier er et uttrykk for noe de andre fortier ...

OSLOHØST

Jeg elsker høsten
i Oslos gater,
for ingen by har
en høst som den.
Blant alle trofaste
kamerater
er Oslohøsten
min beste venn.

Min by er sval som
et sommerminne
når somren selv er
tilbakelagt.
Her ligner høsten
en moden kvinne
som går til bål i
sin røde drakt.

Og hun er uten
den unge kulde
som ofte lover
hva ingen får:
Hun ligner ikke
sin lunefulle
kusine Sommer
og søster Vår.

Hun skjenker villig
den tørste synder
sitt vell av ømhet
og gir seg hen.
Hun ågrer ikke
med sine ynder
den korte time
hun har igjen.

Min by blir gitt meg
som bryllupsgave
den sødmedype
septembernatt,
så tung av duft som
hin Østens have,
der frukten falt i
Aladdins hatt!

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Forbundet gir deg opplysninger gjennom sirkulærer om hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Vi driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Ta kontakt med din lokale forening eller skriv direkte til Televerkets pensjonistforbund, Kongens gate 21
Oslo 1

INNMELDINGSBLANKETT

TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Kongens gate 21, OSLO 1

Etternavn:	Fornavn:
Fødselsår:	Dato:
Adresse:	Telefon:

Jeg melder meg inn i Televerkets pensjonistforbund

Dato 19

.....
Underskrift